

Skatteministeriet

15. december 2020

J.nr. 2017 - 6695

Til Folketinget – Skatteudvalget

Den 30. oktober 2020 fremsatte jeg forslag til lov om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven, skatteindberetningsloven og forskellige andre love (Justering af medarbejderaktieordningen for nye, mindre virksomheder, smidiggørelse af forskellige pensionsbeskatningsregler og indberetning af skattepligtige udbetalinger fra finansielle virksomheder til deres kunder m.v.) (Lovforslag nr. L 69).

Lovforslaget indeholder et forslag om at ophæve to danske forbehold om anvendelse af bestemmelserne om voldgift i kapital VI i den multilaterale konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning ("MLI-konventionen"). Ved ændringsforslag i forbindelse med 2. behandlingen foreslås dette forslag udskilt til et selvstændigt lovforslag (lovforslag nr. L 69 C).

Baggrunden for forslaget er, at de enkelte aftaleparter i MLI-konventionen har anfægtet den folkeretlige gyldighed af de danske forbehold, og forbeholdene foreslås som følge heraf ophævet for at undgå retsusikkerhed i forhold til anvendelsen af MLI-konventionens bestemmelser om voldgift. I stedet vil substansen i de to forbehold om, at formanden i et voldgiftspanel skal være en dommer, og at Danmark skal være berettiget til at offentliggøre et resumé af voldgiftspanelers afgørelser blive søgt gennemført ved bilateral forhandling ved en gensidig aftale om processuelle forhold efter den multilaterale konventions artikel 19, stk. 10.

Det følger af konventionens artikel 19, stk. 10, at aftaleparternes kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal fastsætte de nærmere regler for anvendelse af konventionens bestemmelser om voldgift i kapitel VI, herunder regler om hvilke oplysninger, der som minimum er nødvendige for, at hver af de kompetente myndigheder kan iværksætte en realitetsbehandling af sagen. En sådan gensidig aftale om processuelle forhold skal indgås før det tidspunkt, hvor uløste spørgsmål i en sag første gang kan undergives voldgift, og kan efter aftale ændres fra tid til anden derefter.

Der er i forbindelse med udformningen af MLI-konventionen udarbejdet en model for en gensidig aftale mellem aftaleparternes kompetente myndigheder efter artikel 19, stk. 10, som myndighederne kan tage udgangspunkt i ved forhandlingerne af en sådan aftale om processuelle forhold. Modelaftalen er ikke bindende for aftaleparterne og vil således alene gælde i det omfang, aftaleparterne kan blive enige herom.

I de specielle bemærkninger til § 7 i lovforslag nr. L 69 er det anført, at såfremt det ikke er muligt mellem parterne at blive enige om en aftale efter artikel 19, stk. 10, herunder om den ønskede danske retsstilling, er det forventningen fra dansk side, at der ikke kan gennemføres voldgift.

Denne bemærkning uddybes og præciseres i det følgende:

Efter artikel 36, stk. 1, litra b, i MLI-konventionen er virkningstidspunktet for konventionens bestemmelser om voldgift for sager, der er indbragt for en kompetent myndighed forud for MLI-konventionens ikrafttræden mellem de to aftaleparter betinget af indgåelse af en gensidig aftale efter artikel 19, stk. 10, mellem de kompetente myndigheder. I sådanne sager gælder MLI-konventionens bestemmelser om voldgift først, når der er indgået en gensidig aftale om processuelle forhold efter artikel 19, stk. 10, og begge aftaleparter har notificeret depositaren om, at en sådan aftale er indgået.

For så vidt angår sager, der er indbragt for en kompetent myndighed efter MLI-konventionens ikrafttræden mellem de to aftaleparter, fremgår det, at konventionens bestemmelser om voldgift finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor konventionen er trådt i kraft mellem aftaleparterne, jf. artikel 36, stk. 1, litra a. Det er således ikke tilsvarende fastsat i MLI-konventionen, at anvendelsen af konventionens bestemmelser om voldgift først har virkning fra det tidspunkt, hvor begge aftaleparter har notificeret depositaren om, at der er indgået en gensidig aftale om processuelle forhold efter artikel 19, stk. 10.

I et tilfælde, hvor aftaleparterne ikke kan nå til enighed om en gensidig aftale om processuelle forhold efter artikel 19, stk. 10, indeholder MLI-konventionen i kapitel VI flere bestemmelser om de processuelle forhold for voldgift, som vil finde anvendelse. Kapitel VI er imidlertid ikke udtømmende for alle processuelle forhold, og det er derfor ikke i MLI-konventionen angivet, hvordan processuelle forhold, som ikke er reguleret i konventionen, fastlægges i fraværet af en gensidig aftale om processuelle forhold efter artikel 19, stk. 10.

Det følger af et dokument med forklarende bemærkninger til MLI-konventionen (et såkaldt "Explanatory Statement"), som er tiltrådt af aftaleparterne i forbindelse med tiltrædelse af MLI-konventionen, at kapitel VI indeholder de væsentligste bestemmelser om voldgift og standardregler, der skal sikre, at de væsentligste strukturelle elementer i processen omkring voldgift er til stede, men at en smidig gennemførelse af voldgiftsprocessen kræver, at de kompetente myndigheder opnår gensidig enighed om de proceduremæssige og operationelle forhold forud for det tidspunkt, hvor uløste spørgsmål første gang kan undergives voldgift. Det fremgår videre, at fraværet af forudgående gensidig aftale om de processuelle forhold efter artikel 19, stk. 10, kan give vanskeligheder og forsinkelser under voldgiftsprocessen.

OECD's generalsekretariat har efter fremsættelsen af lovforslaget afgivet en foreløbig og vejledende vurdering af muligheden for at gennemføre voldgift i disse sager i tilfælde af en manglende aftale efter artikel 19, stk. 10.

Generalsekretariatets vurdering er, at for de sager, der er indbragt for en kompetent myndighed efter MLI-konventionens ikrafttræden mellem to aftaleparter, vil aftaleparterne efter konventionen have en forpligtelse til at lade uløste spørgsmål i en sag overgå til voldgift, hvis en skatteyder anmoder om det, selvom der ikke er enighed om en aftale efter artikel 19, stk. 10.

Generalsekretariatet angiver videre, at de processuelle regler i så fald formentlig må aftales på *ad hoc* basis. Sekretariatet anerkender imidlertid også, at en manglende aftale efter artikel 19, stk. 10, kan give anledning til vanskeligheder og forsinkelser af processen som også fremhævet ovenfor. Generalsekretariatet henviser endeligt til, at skatteyderen kan have en adgang til at få prøvet spørgsmål om voldgift - herunder processuelle spørgsmål - ved nationale domstole, men at dette vil afhænge af de nærmere nationale procedureregler herom.

Med henblik på at sikre, at en sag omfattet af konventionens regler om voldgift kan fremmes, efter at sagen er overgået til voldgift, er det således væsentligt, at de kompetente myndigheder når til enighed om en gensidig aftale om processuelle forhold efter artikel 19, stk. 10, inden det tidspunkt, hvor uløste spørgsmål i en sag kan undergives voldgift.

Lykkes dette ikke, er det forventningen, at de processuelle regler, om muligt, må fastlægges fra sag til sag, hvilket kan indebære en risiko for, at voldgiftsprocessen i praksis vanskeligt kan fremmes grundet en manglende aftale mellem de kompetente myndigheder.

Morten Bødskov

/ Nina Legaard Kristensen